

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/50/2016
Identifikačné číslo spisu:	1010202211
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1010202211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. O. H., narodený dňa XX.XX.XXXX, R., zastúpeného: JUDr. Roman Grigel, advokát, Nad Plážou 16, Banská Bystrica, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.10.2010 o neprávom vyplatenú sumu na starobnom dôchodku, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/364/2010-29 zo dňa 26.01.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom v zmysle ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.10.2010, ktorým táto rozhodla, že navrhovateľ je povinný podľa § 259 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení povinný vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok v celkovej sume 7.921,13 EUR do 30 dní odo dňa doručenia daného rozhodnutia.

Krajský súd zároveň uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 532,60 EUR k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že právnomu zástupcovi navrhovateľa priznal náhradu trov konania za 1 úkon v roku 2014 vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 veta druhá vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (1. príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 25.08.2014), 1 x 61,87 eur a režijný paušál 1 x 8,04 eur (§16 ods. 3) a za 2. úkon v roku 2016 vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 veta druhá vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (1. účasť na pojednávaní dňa 26.01.2016, 2. písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 25.01.2016) t. j. 2 x 66,- eur a režijný paušál 2 x 8,58 eur (§ 16 ods. 3), t. j. spolu 279,61 eur, náhradu cestovných výdavkov podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 7 zákona

č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách za cestu z Banskej Bystrice do Bratislavy na pojednávanie a späť dňa 26.01.2016 v dĺžke 416 km motorovým vozidlom BMW 320d Coupe, e. č. L., pozostávajúcich z náhrady za spotrebované pohonné látky pri priemernej spotrebe 19,55/100km a cene nafty 0,962 Eur/1l a zo základnej náhrady za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 Eur, t.j. spolu 94,92 eur a náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 9 začatých polhodín 9 x 14,30 Eur, t. j. spolu 128,70 Eur. Vo zvyšku uplatnené trovy konania súd navrhovateľovi nepriznal.

Proti výroku o trovách konania podala odporkyňa včas odvolanie dôvodiac, že krajský súd rozhodol v časti náhrady trov konania nesprávne a odôvodnenie nezodpovedá obsahu spisov.

V tomto smere odporkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/4/2010 zo dňa 28.04.2014, v ktorom odvolací súd vyslovil právny názor, že bez špecifikácie spôsobu rozhodovania o trovách konania a určení ich výšky je odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania nedostatočné a nezodpovedá obsahu spisov.

Podľa názoru odporkyne z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu v časti o trovách konania nemožno zistiť, či náhrada trov konania bola priznaná len za účelne vynaložené trovy v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa odporkyne z rozhodnutia krajského súdu nie je zrejím ani spôsob výpočtu cestovného v zmysle § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V rozsudku uvedená spotreba motorového vozidla BMW 320d Coupe, e. č. L. 19,55 l/100 km je, podľa názoru odporkyne, neprimerane vysoká, nakoľko podľa verejne dostupných údajov sa priemerná spotreba rovnakého vozidla pohybuje okolo 5,3 l/100 km, a nie 19,55 l/100 km.

Zároveň poukázala na to, že výsledná suma jednotlivých položiek trov konania tak, ako sú vyčíslené v napadnutom rozsudku krajského súdu je 442,69 EUR a nie 532,60 EUR (61,87 + 66,00 + 66,00 + 128,70 + 94,92 + 8,04 + 17,16).

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil v časti, v ktorej uložil odporkyni povinnosť nahradiť trovy konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa vyjadril v podaní zo dňa 06.05.2016, v ktorom uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti o trovách konania obsahuje chybu v počítaní a chybu v písaní. Výšku odmeny za každý jednotlivý úkon (spolu 3 úkony) vrátane režijného paušálu súd prvého stupňa uviedol v rozsudku správne, avšak ich nesprávne sčítal na sumu 279,61 EUR hoci správne má byť suma 219,07 EUR.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa priznal hotové výdavky a náhradu za stratu času správne v celkovej sume 223,62 EUR, avšak došlo k chybe v písaní, keď súd uviedol, že spotreba motorového vozidla je 19,55 l/100km. Skutočná spotreba motorového vozidla preukázaná aj fotokópiou osvedčenia o evidencii je 4,7 l/100km. Vzdialenosť medzi Banskou Bystricou a Bratislavou a späť je 416 km (2 x 208 km) čo pri spotrebe 4,7 l/100km predstavuje celkovú spotrebu nafty za celú cestu 19,55 l. Číže 19,55 l predstavuje celkovú spotrebu celej cesty a nie spotrebu na 100 km a tak rozsudok obsahuje chybu v písaní, avšak v konečnom dôsledku priznaná náhrada za cestovné náklady bola súdom prvého stupňa správne vypočítaná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd prvého stupňa priznať náhradu trov konania vo výške 442,69 EUR a nie 532,60 EUR.

Vzhľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd vec zbytočne nevracal súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže je potrebné odstrániť iba chyby v počítaní a písaní, a teda aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku o trovách konania a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 442,69 EUR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie odporkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/364/2010-29 zo dňa 26.01.2016 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.10.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa, o prípustnosti odvolania vo veci náhrady trov konania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/364/2010-29 zo dňa 26.01.2016 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250s veta druhá O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.